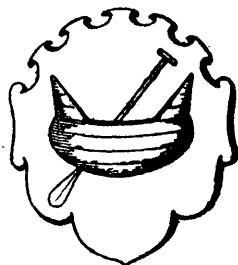

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i Administracja
Plac Wolności 14. Tel. 28-06.
Adminstr. czynna od 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.--

M. ŁODZI.

Ogłoszenie: Wiersz nonparel. (cztery szp. na stronie) zł. 0.20—Przed tekstem zł. 0.55—za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne zł. 0.05 za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie zł. 0.50

Cena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 39 (414)

Łódź, dnia 27 września 1927 r.

Rok IX

Treść N-ru: E. Rosset: Organizacje kartotek nieruchomości w miastach niemieckich. — Dr. A. Starzyński: Porażenie dziecięce (choroba Heine-Medina). — Sprawozdanie Oddziału Szpitalnictwa Wydziału Zdrowotności Publicznej Magistratu m. Łodzi za m. lipiec 1927 roku. — Ruch służbowy pracowników Zarządu m. Łodzi w sierpniu 1927 roku. — Biuletyn statystyczny: Statystyka prywatnego ruchu budowlanego w Łodzi. — Poświęcenie M Sanatorium dla dzieci w Łagiewnikach. — Kronika miejska. — Życia miast polskich. — Ogłoszenia.

EDWARD ROSSET

Naczelnik Wydziału Statystycznego
Magistratu m. Łodzi.

Organizacja kartotek nieruchomości w miastach niemieckich.

I.

W licznych dziedzinach gospodarki samorządowej zachodzi potrzeba korzystania z dokładnego wykazu nieruchomości, znajdujących się w obrębie miasta. W dziedzinie podatkowej wykaz ten służy jako podstawa dla kontroli wymiaru sum podatkowych; w dziedzinie zadań administracyjnych stanowi oparcie dla szeregu ważnych aktów, jak podział miasta na dzielnice spisowe, okręgi wyborcze i t. p.; w zakresie prac statystycznych służy jako źródło danych, niezbędnych dla zobrazowania charakteru poszczególnych dzielnic miejskich, stopnia ich rozwoju i wynikających stąd potrzeb. Nie będziemy mnożyli przykładów, dowodzących użyteczności wykazów nieruchomości, zaznaczymy tylko, że rola takich wykazów została dostatecznie oceniona i że zagadnienie sprowadza się jedynie do tego, jaką powinna być organizacja tych wykazów. Chodzi o to, aby konstrukcja wykazu zapewniła możliwość łatwego korzystania zeń i aby pod względem treści swej wykaz czynił zadość potrzebom administracji miejskiej.

Kwestja konstrukcji najmniej nastrocza trudności. Rozwiązano ją zasadniczo w ten sposób, iż na miejsce ksiąg należy wprowadzać kartoteki, a więc zbiory, składające się z oddzielnych kart. System kartotekowy ma a więc wielką przewagę nad systemem książkowym, że pozwala w razie potrzeby odpowiednio układać karty nieruchomości, a więc klasyfikować je

według określonych cech, co ma nie tylko dla celów rachunkowych, ale często również dla celów organizacyjnych dodatnie znaczenie.

Bardziej natomiast skomplikowaną jest sprawa treści wykazów. Wyłania się kwestja, czy wykaz nieruchomości powinien uwzględniać dane ogólne, interesujące wszelkie działy administracji miejskiej (kartoteka centralna), czy też dla poszczególnych działów tworzyć należy wykazy specjalne, uwzględniające w szerszej mierze punkty, związane z działalnością danej dykasterji (kartoteki wydziałowe). Zanim odpowiemy na powyższe pytanie, postaramy się skreślić szereg uwag o stanie organizacji kartotek nieruchomości w miastach niemieckich, zaznaczając, że uwagi te oparte są na badaniach, przeprowadzonych przez autora bezpośrednio na miejscu, t. j. w magistratach wymienionych niżej miast.

* * *

Z miast, w których przeprowadziliśmy badania, na bliższą uwagę zasługuje Frankfurt nad Menem, a to ze względu na prowadzoną przez Urząd Statystyczny tego miasta kartotekę nieruchomości. Pod względem liczby mieszkańców Frankfurt n. M. ustępuje Łodzi, liczy bowiem w chwili obecnej około 480 tys. mieszkańców, a więc o 100 tys. mniej niż Łódź. Inaczej wypada porównanie tych miast pod względem liczby nieruchomości, mieszkań i gospodarstw domowych. W tym względzie Łódź ustępuje znacznie Frankfurtowi, jak to wynika z następującego zestawienia:

	Łódź	Frankfurt n./M.
Liczba nieruchomości	8 tys.	33 tys.
„ mieszkań	110 „	118 „
„ gospodarstw domowych	116 „	131 „

Frankfurt n. M. jest podzielony na 58 okręgów miejskich (Stadtbezirke). Kilka okręgów tworzy razem dzielnicę miasta (Stadtteil). Podział ten istnieje od lat z górami 50, nie ulegając poważniejszym zmianom. Zgola inny jest podział miasta na rewiry policyjne, oparty z natury rzeczy na odmiennych zasadach.

Kartoteka nieruchomości, prowadzona przez Urząd Statystyczny m. Frankfurtu n. M., obejmuje jedynie zabudowane posesje. Nawiasem zaznaczmy, że takie ograniczenie zakresu kartoteki jest wielce niekorzystne i że podobnej luki powinny stanowczo unikać nasze miasta ze względu na bardzo znaczną ilość posesyj niezabudowanych. Podstawą kartoteki frankfurckiej jest karta indywidualna dla każdej zabudowanej nieruchomości (Grundstückskarte). Na treść karty składają się następujące punkty: 1) właściciel; 2) komorne roczne; 3) przestrzeń ogólna i przestrzeń zabudowana; 4) czy nieruchomość posiada: podwórze, ogród, urządzenia kanalizacyjne, urządzenia wodociągowe; przestrzeń podwórza i ogrodu; 5) cena nabycia; 6) obciążenia hipoteczne, w tem 1 hipoteka. Na drugiej stronie karty znajduje się wykaz liczbowy pokoi na każdym piętrze z podziałem według charakteru użytkowania: dla celów mieszkalnych i handlowych. Pozatem wymienia się liczbę kuchni, pokoi kąpielowych, mansard, balkonów i t. p., wreszcie piwnic. W końcu podane jest zestawienie, obrazujące liczbę mieszkań jednopokojowych, dwupokojowych i t. d. w całym domu (bez podziału według pięter), liczbę gospodarstw domowych oraz liczbę mieszkańców (na podstawie danych spisu ludności).

Świeżo wzniesione budynki otrzymują nowe karty. Obowiązuje przepis, według którego policja budowlana, wydając zezwolenie na rozpoczęcie budowy domu, wysyła jednocześnie odpowiednie zawiadomienie do

Urzędu Statystycznego. Również o oddaniu nowowypbudowanego domu do użytku mieszkańców powinien być Urząd Statystyczny niezwłocznie zawiadamiany. Po otrzymaniu zawiadomienia o wydaniu zezwolenia na rozpoczęcie budowy Urząd Statystyczny włącza do swej kartoteki nieruchomości specjalną kartę (Baubescheid-Karte), w której wymienia się datę wniesienia podania o zezwolenie na budowę, numer aktów oraz datę udzielenia zezwolenia, następnie nazwisko właściciela, oznaczenie budynku (np. prawa oficyna) i datę oddania budynku do właściwego użytku. Co-rocennie, w końcu roku, przeprowadzana jest kontrola tych kart, mająca na celu stwierdzenie, czy nie figurują w kartotece jako będące w budowie domy, których budowę faktycznie już ukończono. W ten sposób łatwo ustalić, czy policja budowlana wywiązuje się należycie z obowiązku informowania Urzędu Statystycznego o wykończeniu i oddaniu do użytku nowych domów. O zmianie właścicieli nieruchomości Urząd Statystyczny jest każdorazowo zawiadamiany przez władze podatkowe.

Kartoteka frankfurcka przedstawia się nazewnątrż jako zbiór szufladek, z których każda zawiera karty nieruchomości z jednego okręgu miejskiego. Jak już zaznaczyliśmy, kartoteką objętą są wszelkie zabudowane posesje (bebaute Grundstücke), a więc również budynki niezamieszkiwane, jak fabryki, składy i t. p. W szufladce karty są ułożone w porządku alfabetycznym nazw ulic, przyczem zachowana jest kolejność numerów domów. W wypadku, gdy chodzi o dom narożny lub o dom, mający wejścia z różnych ulic, wypełnia się jedną kartę zwykłą (koloru białego) oraz drugą kartę specjalną (koloru czerwonego), przyczem ostatnia zawiera jedynie odsyłacz do karty właściwej.

Na uwagę również zasługuje system konikowy, mający zastosowanie w kartotece frankfurckiej.

Dla poszczególnych rodzajów budynków istnieją koniki metalowe specjalnego kształtu lub koloru. Koniki te są doczepione do kart u góry, przez co ułatwione jest wyodrębnienie nieruchomości jednakowego rodzaju. Spostrzegliśmy, iż tą drogą wyróżnione są budynki mieszkalne, fabryczne, kościelne i t. d. Jedna karta może posiadać kilka koników, oczywiście jeśli odpowiada różnym cechom.

Omawiana kartoteka służy nieomal wyłącznie dla celów statystycznych. Na podstawie tej kartoteki została opracowana przez Urząd Statystyczny m. Frankfurtu nad Menem publikacja p. t. „Die Einteilung der Stadt Frankfurt a. M. nach Bezirken”. O powodzeniu, a co zatem idzie i potrzebie tej publikacji świadczy fakt, iż w roku ubiegłym ukazało się już siódme jej wydanie. Publikacja, o której mowa, składa się z następujących 6 rozdziałów: I. Ogólna przestrzeń miasta: obszar, granice, powierzchnia, liczba mieszkańców, gospodarstwa domowe i ludność podług dzielnic miasta i okręgów miejskich; II. Granice poszczególnych dzielnic miasta; III. Granice i skład poszczególnych okręgów miejskich; IV. Przynależność poszczególnych okręgów miejskich do innych podziałów obszaru miasta; V. Alfabetyczny wykaz ulic, części ulic i placów z wyszczególnieniem przynależności poszczególnych nieruchomości do wszelkiego rodzaju dzielnic i okręgów (podatkowych, budowlanych, sądowych, kościelnych, policyjnych, opieki społecznej, urzędów stanu cywilnego i t. d.); VI. Okręgi administracyjne władz rządowych jako też niektórych korporacji, mających siedzibę we Frankfurcie nad Menem.

Wspomnieć też warto o inowacji, polegającej na tem, że na każdym domu w obrębie Frankfurtu nad Menem mają być umieszczone tabliczki, oznaczające przynależność danej nieruchomości do wszelkich dziel-

nic i okręgów. Inowacja ta jest w stanie realizacji, czuwają nad nią władze miejskie.

Własność nieruchoma, należąca do miasta, znajduje się pod zarządem specjalnego wydziału (Städtische Grundbesitzverwaltung), który prowadzi wykaz posesyj miejskich (Liegenschaftsverzeichnis). Wykazem objęte są zarówno posesje zabudowane, jak i niezabudowane. Ze względu na doniosłe znaczenie wykazów majątku miejskiego, poświęcimy im bliższe uwagi w specjalnym referacie i wówczas też omówimy szczegółowo system frankfurcki. Narazie zaznaczymy, że wykaz posesyj miejskich m. Frankfurtu nad Menem posiada dotąd formę książki, jednakże wobec niepraktyczności tej formy władze komunalne zamierzają jeszcze w roku bieżącym podjąć prace, związane z urządzeniem kartoteki nieruchomości miejskich.

(c. d. §n.)

Dr. ARTUR STARZYŃSKI

Inspektor Sanitarny m. Łodzi.

Porażenie dziecięce. (Choroba Heine-Medina).

W ostatnich czasach prasa codzienna doniosła o szerzącej się w Rumunji i Niemczech epidemji porażenia dziecięcego. Zwłaszcza w całej Saksonji szerzy się ta groźna choroba w zastraszający sposób: w Lipsku zanotowano niedawno 138 przypadków chorobowych (18 przypadków śmierci), ostatnio w ciągu jednego tygodnia stwierdzono 140 nowych przypadków choroby Heine-Medina, z tego 20 śmiertelnych. W Rumunji epidemja tej choroby szerzy się również dość gwałtownie. Wreszcie w ostatnich dniach zanotowano 4 przypadki choroby Heine-Medina w Gdańsku, prawdopodobnie przywiezione z Saksonji.

W Polsce sporadyczne wypadki tej choroby już istnieją, jak to między innymi wynika z protokołów T-wa Lekarzy Zagłębia Dąbrowskiego z lutego bieżącego roku, gdzie demonstrowano pięcioro dzieci z chorobą Heine-Medina. Stwierdzono na terenie miasta Sosnowca, według spostrzeżeń lekarzy tam zamieszkałych, iż choroba Heine-Medina wzmożła się w ostatnich czasach.

Porażenie dziecięce, zwane inaczej chorobą Heine-Medina, nie jest chorobą nową, bowiem już w 1840 roku pierwszy Heine wyodrębnił ją z pośród innych chorób rdzenia, pierwszą zaś wzmiankę o tej chorobie, jako epidemicznej, spotykamy w literaturze już w 1860 roku. Dopiero w 1900 roku, gdy na X Międzynarodowym Kongresie Lekarskim w Berlinie Medin zreferował swe spostrzeżenia, tyżące się epidemji tej choroby w Sztokholmie w 1897 roku, wtenczas ustalono niezbicie, iż jest to choroba epidemiczna. W 1905--1906 roku wybuchła w Szwecji znaczna epidemja porażenia dziecięcego, obejmująca 1031 przypadków. Historia epidemji choroby Heine-Medina w Niemczech ma ten sam charakter, co i na półwyspie Skandynawskim, t. j. najpierw spotykano sporadyczne przypadki tej choroby, aż dopiero w 1909 roku wybuchła silna epidemja głównie w Westfalji i nad Renem, pociągająca za sobą 1000 ofiar. W Austrii w tym czasie zanotowano około 600 przypadków chorobowych. W Polsce po raz pierwszy zanotowano epidemję choroby Heine-Medina w 1911 roku. W Anglii, Francji i Ameryce również były notowane epidemje porażenia dziecięcego.

Ogólnie używana nazwa „Porażenia dziecięcego“ wskazuje iż na cierpienie owawiane zapadają prawie wyłącznie (96 proc.) dzieci; zaledwie 4 proc. przypada na dorosłych, przyczem przewaga mężczyzn u dorosłych jest bardzo znaczna; jednak u dzieci płeć nie wywiera wpływu usposabiającego. U dzieci choroba ta rozwija się szczególnie często w 2 i 3 roku życia, niezbyt rzadko również w drugiej połowie pierwszego roku; po upływie trzech lat dzieci zapadają rzadko, między 5 a 10 rokiem wyjątkowo. Choroba ta wybucha po większej części w lecie. Porażenie rdzeniowe u dzieci jest cierpieniem zakaźnym; świadczy o tem przebieg choroby, odpowiadający typowi ostrych chorób zakaźnych, dalej rozwój tej choroby w wielu razach na tle innych chorób zakaźnych (plonica, odra i t. p.), wreszcie, co najważniejsze, rozpowszechnienie nagminne tego cierpienia w różnych krajach Europy i Ameryki.

Chociaż zarazek tej choroby dotąd wykryty nie został, jednak badania nad chorymi i doświadczenia na zwierzętach dostarczyły nauce bardzo dużo materiału co do natury zarazka i jego cech życiowych. Wiemy więc nprz., iż zarazek znajduje się w wydzielinie nosa, jamy ustnej i gardła, że jest przenoszony przez ludzi a nie przez owady. Znajdując się w jamie ustnej, zarazek dostać się łatwo może do górnych części dróg oddechowych, gdzie, wdrażając się w głęź, przechodzi do krwi, a stąd po pewnym czasie do płynu mózgo-rdzeniowego i do tkanki nerwowej. Głównem miejscem lokalizacji zarazka jest rdzeń. W 1908 roku Landsteiner wprowadził kawałek rdzenia dziecka, które zginęło z porażenia dziecięcego, do jamy brzusznej małpy i poraż pierwszy doświadczalnie wywołał porażenie rdzeniowe.

Pamiętać należy i o tem iż zarazek znajduje się także w wydzielinie błon śluzowych nosa i jamy ustnej ludzi zdrowych, którzy byli w zetknięciu z chorymi na porażenie dziecięce.

Choroba wybucha zwykle nagle, ciepłota podnosi się do 39° a nawet 40°, występuje ból głowy, nieraz wymioty i biegunka, często drgawki, nieraz objawy mózgowie (zamroczenie świadomości, zwężone źrenice i t. p.); na drugi, najdalej na trzeci dzień ciepłota spada, a jednocześnie zupełnie niespodziewanie następuje porażenie albo obu rąk i nóg jednocześnie, częściej obu nóg lub obu rąk, wreszcie jednej ręki lub nogi.

Niekiedy dziecko zasypia z objawami gorączki, rano zaś budzi się z porażeniem. Po kilku dniach następuje polepszenie, t. j. ruchliwość mięśni wraca, a porażenie obejmuje odpowiednie grupy mięśniowe na nodze lub ręce; wskutek zaś porażenia i zaniku pewnych grup mięśniowych następuje zniekształcenie kończyn. W dalszym ciągu porażona ręka, noga lub tylko odpowiednie grupy mięśniowe zatrzymują się w swym rozwoju, t. j. podczas gdy organizm cały rośnie, wówczas noga lub ręka albo zachowuje swe rozmiary dziecięce lub powiększa się bardzo wolno. Dziecko staje się więc kaleką: utyka, kuleje lub czołga się, albo ma rękę zwisającą bezwładnie.

Widzimy więc, iż w przebiegu omawianego cierpienia wyodrębnić się dają 3 okresy: 1— okres gorączkowy trwa parę dni; 2— okres porażenia, stopniowo zmniejszającego się, trwa od kilku dni do paru tygodni; 3— okres zmian odżywczych i zanikowych, ciągnący się czas nieokreślony.

Jeżeli porażenie rdzenia u dzieci pojawi się jako pojedynczy przypadek, to zwykle kończy się pomyślnie (w znaczeniu zachowania życia); jednak podczas epidemji śmiertelność jest dość znaczna — 12 do 16 proc. Prawie zawsze choroba kończy się kalectwem.

Z przytoczonego wynika, iż choroba Heine-Medina jest groźną chorobą epidemiczną; dlatego też wiedzieć należy, jakim sposobem można

się ustrzec tego cierpienia. Przedewszystkiem chory powinien być jak najwcześniej odosobniony (najlepiej jeżeli będzie umieszczony w szpitalu). Ponieważ choroba Heine-Medina szerzy się przeważnie drogą narządów oddechowych, należy w celach zapobiegawczych przestrzegać, by otoczenie chorego płukało jak najczęściej jamę nosowo-gardzielową, najlepiej 1—2% roztworem wody utlenionej; dzieci z otoczenia chorego mogą iść do szkoły dopiero po dwóch tygodniach i gdy została dokonana dezynfekcja mieszkania formaliną. Ludność powinna pamiętać, iż najlepsza obrona przed chorobą Heine-Medina to czystość jamy ustnej i gardła, czystość rąk, ubrania, jedzenia; przestrzegać należy zwłaszcza dzieci przed używaniem wspólnych chustek do nosa, ręczników, naczyń, przed całowaniem w usta i t. p.; w ciężkich epidemjach należy szkoły zamknąć, jak to obecnie dokonano w Lipsku. W każdym podejrzanym przypadku choroby Heine-Medina należy niezwłocznie zawiadomić lekarza, celem zastosowania jak najwcześniej odpowiedniego leczenia, a przedewszystkiem władze sanitarne miejskie, celem zabezpieczenia ludności od tej choroby.

Mieć się należy na baczności i przestrzegać wszelkich wskazań zapobiegawczych i sanitarnych, gdyż choroba Heine-Medina jest już u progów Polski.

SPRAWOZDANIE

Oddziału Szpitalnictwa Wydziału Zdrowotności Publicznej
Magistratu m. Łodzi za m. lipiec 1927 r.

I. SZPITALA,

Szpitale	Pozost. 1.7.27 r.	Przyjęto	Leczone w lipcu	Wypisano	Zmarło	Pozost. 1.8.27 r.	Ilość dni szpitaln.
a) miejskie							
Radogoszcz	224	297	521	251	34	236	7.431
św. Józefa	51	35	86	41	7	38	1.259
„ Aleksandra	42	77	119	59	4	56	1.888
„ Marii Magdaleny	71	103	174	90	—	84	2.431
Zbiornia M.	58	69	127	62	9	56	1.858
San. w Chojnach	80	53	133	54	—	79	2.588
„ w Łąg.	51	33	84	37	—	47	1.634
„ Let. w Łąg.	6	52	58	55	—	3	1.597
Razem	583	719	1.302	649	54	599	20.686
b) społeczne							
Kochanówka	250	9	259	4	—	255	7.541
Kocborów	173	1	174	—	—	174	5.372
Tworki	12	—	12	—	—	12	372
Warta	44	6	50	—	—	50	1.433
Ewangelicki	21	—	21	—	—	21	651
Poznańskich	54	90	144	75	4	65	1.946
Anny Marii	57	63	120	47	15	58	1.587
Zakł. P. Ch. T. D.	14	62	76	63	—	13	500
„ „ Żyd. „	25	73	98	83	—	15	810
Razem	650	304	954	272	19	663	20.212
Ogółem	1.233	1.023	2.256	921	73	1.262	40.898

Z ogólnej liczby 1.023 chorych, przyjętych do szpitali miejskich i prywatnych z polecenia Wydziału Zdrowotności Publicznej w m. lipcu r. b., płatnych chorych było 287, t. j. 28,06 proc., a mianowicie: z polecenia urzędów państwowych 15, z polecenia gmin zamiejscowych 72, z polecenia Kasy Chorych m. Łodzi 135, na rachunek własny 65. Bezpłatnych chorych było 736, t. j. 71,94 proc., a mianowicie: ubogich stałych mieszkańców m. Łodzi 354, ubogich mieszkańców m. Łodzi, przynależnych do gmin zamiejscowych — 310, członków Kasy Chorych — 72.

2. AMBULATORJA.

M i e j s k i e	Razem	Chrześci- jan	Żydów	Mężczyzn	Kobiet	Chłopc	Dziewcz.
I Amb. M.	799	392	407	114	382	96	137
zgi. powt.	2.369	716	1.653	778	1.175	186	230
II Amb. M.	870	555	315	160	465	113	132
zgi. powt.	1.879	1.188	691	279	782	230	588
Amb. Jagl.	35	19	16	14	20	1	—
zgi. powt.	2.562	978	1.584	741	781	571	569
I Amb. Szk. *)	—	—	—	—	—	—	—
zgi. powt.	—	—	—	—	—	—	—
II Amb. Szk. *)	—	—	—	—	—	—	—
zgi. powt.	—	—	—	—	—	—	—
III Amb. Szk.	—	—	—	—	—	—	—
zgi. powt.	367	75	292	—	—	176	191
Amb. Dent.	27	9	18	1	2	12	12
zgi. powt.	258	176	82	57	15	35	151
Razem	9.166	4.108	5.058	2.214	3.522	1.420	2.010

3. SEKCJA DO WALKI Z GRUŻLICĄ.

W m. lipcu r. b. zgłosiło się do Sekcji 495 osób, w tem chrześcijan 311, żydów 184. Zbadano klinicznie 703 osoby.

Z powyższej liczby zakwalifikowano do szpitala 29, do leczenia ambulatoryjnego 192, do konsultanta szpitala chojeńskiego 96, na obserwację szpitalną 6, do kontroli powtórnej 136, do sanatorium dla dzieci 6, do sanatorium szkolnego 119, do uzdrowiska 14, do naświetlań lampą Kische 8, lampą kwarcową 16, do prześwietlenia Röntgenem 31, stwierdzono brak objawów gruźlicy czynnej u 50 chorych.

Stacja tuberkulinowa dokonała zastrzyknięć tuberkulinowych rozpoznawczych 190, leczniczych 98.

Stacja światłolecznicza dokonała naświetlań lampami Kische 191, lampą kwarcową 332.

Gabinet Roentgenologiczny dokonał prześwietleń 30, zdjęć fotograficznych 1.

Pracownia rozpoznawcza dokonała badań na pałeczki Kocha u 208 chorych, w tem chrześcijan 119, żydów 89. Stwierdzono gruźlicę czynną u 16 chorych, nie stwierdzono u 92 chorych.

Badań krwi na odczyn Biernackiego dokonano 411. Sanitarzuszka dokonała wywiadów w mieszkaniach u chorych 64.

*) W I i II Ambul. szkoln. w m. lipcu ruchu chorych nie było z powodu wakacyj.

Ogólna liczba świadczeń i zabiegów Sekcji do Walki z Gruźlicą — 2.627.

4. PROSEKTORJUM MIEJSKIE.

W m. lipcu r. b. przywieziono do prosektorjum 16 zwłok, wykonano sekcji klinicznych 2, sądowych 8, oględzin zwłok 8, rozbiorów histopatologicznych 16.

5. MIEJSKIE POGOTOWIE RATUNKOWE.

W m. lipcu r. b. wezwań było 582, w tem od godz. 9 rano do 9 wiecz. — 389, od 9 wiecz. do 9 rano — 193. Na stację zgłosiły się 102 osoby, wyjazdów było 480. Udzielono pomocy 520 osobom, w tem mężczyzn 228, kobiet 220, dzieci do lat 15 — 72.

Przyczyny wypadków: upadki, uderzenia i poranienia — 209, najechania i przejechania — 27, rozprawy nożowe — 12, zamachy samobójcze i samobójstwa — 40, zacczadzenia — 2, oparzenia — 16, zatrucia alkoholem — 7, nędza — 2, inne — 215.

6. MIEJSKI ODDZIAŁ PRZEWOZU CHORYCH.

W m. lipcu r. b. wysłano karetki do 309 osób, z których przewieziono chorych 272, zwłok — 7, nie przewieziono chorych 29, zwłok — 1

7. MIEJSKA APTEKA SZPITALNA.

W m. lipcu r. b. wydano artykułów pojedynczych — 1.551, recept złożonych — 1531.

RUCH SŁUŻBOWY

pracowników Zarządu m. Łodzi w sierpniu 1927 roku.

A. Zaangażowania:

1. Korngold Michał, z dniem 1 sierpnia 1927 r. do Wydziału Oświaty i Kultury na stanowisko nauczyciela matematyki i fizyki w Miejskiem Seminarjum Nauczycielskiem im. E. Estkowskiego.

2. Biegański Tomasz, z dniem 1 sierpnia 1927 r. do Wydziału Opieki Społecznej w charakterze instruktora warsztatu szewskiego na okres 2-miesięcznej służby przygotowawczej z uposażeniem wg. VI st. służb.

3. Cyremski Julian, z dniem 8 sierpnia 1927 roku do Wydziału Zdrowotności Publicznej w charakterze kierownika II-go Miejskiego Zakładu Kąpielowego na okres 3-miesięcznej służby przygotowawczej z uposażeniem wg. VI st. służb.

4. Tomczyński Józef, z dniem 1 czerwca 1927 roku do Wydziału

Opieki Społecznej w charakterze kontraktowego instruktora koszykarskiego.

5. Klinowski Czesław, z dniem 28 lipca 1927 roku do Biura Wojskowo-Policyjnego w charakterze dietarjusza z płacą dzienną zł. 6.53.

6. Inż. Kwapiszewski Władysław, z dniem 1 sierpnia 1927 roku do Wydziału Budownictwa na etatowe stanowisko kierownika Oddziału Regulacji Miast z uposażeniem wg. II st. służb.

7. Zieliński Jerzy, z dniem 1 sierpnia 1927 roku do Wydziału Budownictwa w charakterze kierownika Oddziału Ogólnego tytułem próby z uposażeniem wg. III st. służb.

8. Trojanowska Eugenia, z dniem 16 sierpnia 1927 roku do Wydziału Zdrowotności Publicznej w charakterze dietarjuszki z płacą dzienną zł. 6.53.

9. Inż. Garliński Henryk, z dniem 3 sierpnia 1927 roku do Wydziału Budownictwa w charakterze architekta dzielnicowego Inspekcji Budowlanej na okres 3-miesięcznej pracy próbnej z uposażeniem wg. III st. służb.

10. Jasiński Bronisław, z dniem 18 sierpnia 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

11. Tucholski Ignacy, z dniem 20 lipca 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

12. Kaliński Marjan, z dniem 18 lipca 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

13. Woźniak Jan, z dniem 19 lipca 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

* 14. Fidała Juljan, z dniem 20 lipca 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

15. Kranas Stefan, z dniem 20 lipca 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

16. Maciejewski Tomasz, z dniem 9 sierpnia 1927 roku do Wydziału Podatkowego w charakterze akordowego sekwestratora.

17. Tarczyński Zygmunt, z dniem 24 sierpnia 1927 roku do Wydziału Statystycznego w charakterze dietarjusza na okres 1-go miesiąca.

18. Wawrzonkówna Kazimiera, z dniem 1 sierpnia 1927 roku do Wydziału Oświaty i Kultury na etatowe stanowisko nauczycielki Miejskiej Szkoły Pracy.

B. Zwolnienia:

1. Ostrowlew Walerjan, nauczyciel matematyki i fizyki Miejskiego Seminarjum Nauczycielskiego im. E. Estkowskiego z dn. 1 sierpnia 1927 roku.

2. Niewieczerał Mieczysław, wy-

chowawca Internatu przy szkole specjalnej Nr. 78 Wydziału Opieki Społecznej z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

3. Szymańska Antonina, przełożona szpitala Marii-Magdaleny Wydziału Zdrowotności Publicznej z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

4. Kowalski Władysław, instruktor-mechanik Sekcji Majątku Nieruchomego Wydziału Gospodarczego z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

5. Machciński Franciszek, instruktor warsztata szewskiego w I Miejskiej Bursie dla chłopców Wydziału Opieki Społecznej z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

6. Urbaniak Michał, p.o. kierownika II Zakładu Kąpielowego Wydziału Zdrowotności Publicznej z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

7. Wolczyński Jan, dietarjusz Wydziału Gospodarczego z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

8. Nychter Wiktor, etatowy felczer szpitala św. Józefa Wydziału Zdrowotności Publicznej z dniem 1 sierpnia 1927 roku.

9. Skąpski Stanisław, tymczasowy goniec Centralnej Ekspedycji z dniem 16 września 1927 roku,

C. Mianowania i awanse:

1. Pec Juljusz, po odbyciu służby przygotowawczej mianowany od dnia 1 sierpnia 1927 roku kontraktowym woźnym szkoły powszechnej z uposażeniem wg. XII st. służb.

2. Grzesikowska Jadwiga, kierowniczką V Miejskiej Wypożyczalni Książek Wydziału Oświaty i Kultury, awansowana z VI do V st. sł. od dnia 1 lipca 1927 roku.

3. Bielińska Cecylja, kierowniczką IV Miejskiej Wypożyczalni Książek Wydziału Oświaty i Kultury, awansowana z VI do V st. sł. od dnia 1 lipca 1927 roku.

4. Morgulcowa Wiktorja, kierowniczką Czytelni Pism i Wypożyczalni Książek dla dorosłych Wydziału Oświaty i Kultury, awansowana z VI

do V st. sł. od dnia 1 lipca 1927 r.

5. Szwarc Mieczysław, kancelista Wydziału Oświaty i Kultury, mianowany od dnia 1 lipca 1927 roku korespondentem tegoż Wydziału z równoczesnym awansem z VII do VI st. sł.

6. Olenderczyk Kazimierz, kancelista Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z IX do VIII st. służb.

7. Baraniak Mateusz, kontraktowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

8. Idzikowski Antoni Feliks, kontraktowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

9. Szymczak Stanisław, kontraktowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

10. Supa Jan, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

11. Lefik Władysław, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

12. Olenderczykowa Ewa, etatowa woźna szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowana od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

13. Bazler Teofil, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

14. Wiśniewski Adam, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służb.

15. Drewniak Józef, etatowy woź-

ny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, awansowany od dnia 1 lipca 1927 roku z XII do XI st. służby.

16. Gabryelski Paweł, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, mianowany od dnia 1 lipca 1927 roku odźwiernym tejże szkoły z równoczesnym awansem z XI do X st. służb.

17. Paszkiewicz Ludwik, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, mianowany od dnia 1 lipca 1927 roku odźwiernym tejże szkoły z równoczesnym awansem z XI do X st. służb.

18. Rzetelski Józef, etatowy woźny szkoły powszechnej Wydziału Oświaty i Kultury, mianowany od dnia 1 lipca 1927 roku odźwiernym tejże szkoły z równoczesnym awansem z XI do X st. służb.

19. Lipkówna Helena-Jadwiga, po odbyciu 3-miesięcznej służby przygotowawczej, mianowana od dnia 1 sierpnia 1927 roku etatową niższą funkcjonariuszką Wydziału Oświaty i Kultury, na stanowisko higienistki szkolnej z poborami wg. VIII st. sł.

20. Barczewski Jan Lucjan, referent Wydziału Prezydyjnego, awansowany „ad personam“ z IV do III st. służb.

21. Banachowska Elżbieta, po odbyciu 3-miesięcznej pracy próbnej, mianowana od dnia 16 sierpnia 1927 roku etatową urzędniczką Wydziału Oświaty i Kultury na stanowisko manipulantki I-ej Czytelni Pism i Wypożyczalni Książek dla Dorosłych z uposażeniem wg. VII st. służb.

D. Przeniesienia:

1. Kozierozanka Helena, czasowo zatrudniona w Oddziale Prasowym Wydziału Prezydyjnego, z dniem 16 sierpnia 1927 roku do Wydziału Statystycznego na poprzednio zajmowane stanowisko.

2. Jastrzębski Tadeusz, kierownik Oddziału Ogólnego Wydziału Budownictwa, z dniem 1 sierpnia

1927 roku do Urzędu Stanu Cywilnego na stanowisko p.o. kierownika biura Urzędu z dotychczasowym uposażeniem.

3. Seweryniak Adam, ogrodnik-planista Wydziału Gospodarczego, z dniem 1 lipca 1927 roku na etatowe stanowisko ogrodnika okręgowego, tytułem próby na 1 rok z równoczesnym awansem z V do IV st. służb.

4. Łyszkowicz Piotr, wychowawca V Domu Wychowawczego, z dniem 1 września 1927 roku na stanowisko wychowawcy w Internacie przy szkole specjalnej Nr. 78 z dotychczasowymi poborami.

5. Cianciara Stanisław, dietarjusz Wydziału Budownictwa, z dniem 18 sierpnia 1927 roku do Wydziału

Oświaty i Kultury z płacą dzienną zł. 7.18.

6. Szlichciński Adolf, referent Biura Wojskowo - Policyjnego, z dniem 17 sierpnia 1927 roku do Referatu Wyborczego na czas trwania wyborów.

7. Marczenko Grzegorz, korespondent Wydziału Oświaty i Kultury, z dniem 17 sierpnia 1927 roku do Referatu Wyborczego na czas trwania wyborów.

E. Skreślenia z listy pracowników miejskich z powodu śmierci:

1. Bazyliński Ignacy, st. odkażacz Miejskiej Izby Odkazającej Wydziału Zdrowotności Publicznej z dniem 20 sierpnia 1927 roku.

Poświęcenie M. Sanatorium dla dzieci w Łągiewnikach.

W dniu 22 września r.b. o g. 11 przedpoł., odbyła się uroczystość poświęcenia Sanatorium dla dzieci piersiowo chorych w majątku miejskim w Łągiewnikach.

U uroczystości wzięło udział szereg przedstawicieli władz duchowych, państwowych i komunalnych, Rady Miejskiej, świata lekarskiego, m. in.: J. E. ks. biskup W. Tymieniecki, wicewojewoda S. Lewicki, naczelnik Wydz. Samorządowego M. Zakrzewski, nac. Wojew. Urzędu Zdrowia dr. St. Skalski, starosta A. Rzewski, komend. wojew. Pol. Państw. insp. P. Foerster, prezes Rady Miejsk. dr. B. Fichna, wiceprezydenci inż. W. Wojewódzki i W. Groszkowski, ławnicy: W. Adamski i A. Joel, radni: W. Credowa, Sz. Milman, W. Nowicki, S. Pfeiffer, dyr. Kasy Chorych dr. E. Samborski, prezes Syndykatu Dziennikarzy red. Cz. Gumkowski, dyr. Zarządu Miejskiego J. Zalewski, dyr. Biura Rady Miejskiej P. Rundo, nac. Wydziału Zdrowotności Publ. St. Kempner,

przewodniczący Sekcji do Walki z Gruźlicą dr. S. Sterling, inspektor szpitalnictwa miejsk. dr. E. Mittelstaedt, insp. sanitarny miejski dr. A. Starzyński, szereg naczelników Wydziałów oraz wyższych urzędników Magistrat 1, grono zaproszonych gości i t. d.

Uroczystość rozpoczęła Msza św., którą w kaplicy Sanatorium odprawił J. E. ks. biskup W. Tymieniecki w asystencji ks. Superjora St. Sospucha oraz O. gwardjana B. Strycznego. J. E. ks. biskup wygłosił krótkie przemówienie, w którym wyraził swą radość z powstania tak doniosłej instytucji oraz życzył Zarządowi Miejskiemu dalszej owocnej pracy na niwie zdrowotności publicznej — poczem dokonał poświęcenia całego gmachu Sanatorium.

Po zwiedzeniu Zakładu odbyło się skromne śniadanie, w czasie którego wygłoszono szereg przemówień.

Pierwszy zabrał głos wiceprezydent inż. W. Wojewódzki, który podkreślił m. in., iż uroczystość po-

święcenia Sanatorjum dla dzieci piersiowo chorych łącznie z niedawną uroczystością poświęcenia lokalu Sekcji do Walki z Rakiem — stanowią ważny etap na drodze zwalczania przez samorząd łódzki dwu tak potężnych wrogów ludzkości, jak rak i gruźlica. Wskazując na wielkie wysiłki samorządu w kierunku zapewnienia mieszkańcom miasta jaknajlepszych warunków higienicznych i sanitarnych oraz udostępnienia zarówno dorosłym jak i dzieciom korzystania ze wszelkich zdobyczy na polu lecznictwa — zakończył p. wiceprezydent życzeniami jaknajpomyślniejszego rozwoju nowej instytucji miejskiej.

Z kolei ławnik Wydziału Zdrowotności Publ. p. A. Joel skreślił pokrótce historję powstania oraz przedstawił krótki zarys dotychczasowej działalności sanatorjum w Łągiewnikach, poczem zabrał głos p. wiceojewoda S. Lewicki, który imieniem władz państwowych i w imieniu własnem złożył samorządowi łódzkiemu serdeczne życzenia z okazji powołania do życia tak zba-

wiennej i ze wszęch miar potrzebnej instytucji.

Następnie przewodniczący Sekcji do walki z Gruźlicą dr. S. Sterling zobrazował z punktu widzenia lekarskiego znaczenie i doniosłość Sanatorjum w Łągiewnikach, mającego za zadanie ochronę dzieci przed gruźlicą, poczem p. starosta A. Rzewski wyraził gorące uznanie władzom samorządowym miejskim za inicjatywę w kierunku realizacji corastonowych zamierzeń w dziedzinie zdrowotności, szczególnie na polu walki z gruźlicą, któreto poczynania stanowią prawdziwą chlubę naszego miasta.

W końcu przemawiał kierownik szpitala w Kochanówce dr. Siwiński, podnosząc zasługi Wydziału Zdrowotności Publicznej Magistratu, położone dla ludności miasta Łodzi.

Po śniadaniu obecni zwiedzili poszczególne objekty oraz najbliższą okolicę Zakładu, oprowadzani przez kierownictwo Sanatorjum z lekarzem zakładowym dr. Karasiem na czele.

KRONIKA MIEJSKA

— **Przedstawiciele Zarządu m. Lublina w Łodzi.** W dniu 25 przybyli do Łodzi wiceprezydent miasta Lublina, p. Stefan Choma oraz naczelnik Wydziału Spraw Ogólnych Magistratu m. Lublin, p. Leon Radliński, którzy odwiedzili Wydział Oświaty i Kultury, gdzie zasięgali informacji, dotyczących szkolnictwa powszechnego.

— **Wizytacja miejskich i żeńskich szkół zawodowych.** W ubiegłym tygodniu bawiła w Łodzi, wizytując miejskie żeńskie szkoły zawodowe, wizytatorka szkół zawodowych p. Chołoniewska, delegowana do Łodzi przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

P. Chołoniewska odbyła z przedstawicielami Wydziału Oświaty i

Kultury kilka konferencyj, na których m. in. poruszona była również sprawa wprowadzenia w najbliższym czasie nauki gospodarstwa domowego w żeńskich szkołach zawodowych.

Podczas swych wizytacyj p. Chołoniewska stwierdziła wśród uczęszczających do łódzkich szkół zawodowych bardzo wysoki poziom naukowy, gdzieniegdzie znacznie wyższy, aniżeli w innych miastach.

— **Zachorowania na choroby zakaźne.** W ciągu sierpnia r. b. do Wydziału Zdrowotności Publicznej (Oddział Sanitarny) zgłoszono następujące wypadki chorób zakaźnych w Łodzi: dur brzuszny 128 wypadków (w lipcu 41 wypad.), czerwonka 10 (17), płońca 80 (15, bło-

nica 56 (33), róża 1 (5), drętwnica karku 2 (4), gorączka płołogowa 15 (8), odra 41 (68), krztusiec 67 (42). Ogółem 401 (293) wypadków.

Z powyższego zestawienia wynika, że w sierpniu wzrosła znacznie liczba zachorowań na dur brzuszny, jak również zanotowano zwiększenie się przypadków błonicy i krztusca, spadła natomiast liczba zachorowań na odrę.

— **Robotnicy a Miejska Galeria Sztuki.** W dn. 21 b. m. w lokalu Miejskiej Galerji Sztuki na zaproszenie Dyrekcji Galerji zeszli się przedstawiciele 45 Związków zawodowych pracującej Łodzi, celem zastanowienia się nad drogami i sposobami pracy w kierunku podniesienia kulturalnego życia robotników łódzkich.

Obszerny referat na ten temat wygłosił dyrektor M. Galerji Sztuki p. M. Dienstl-Dąbrowa, który, jako jeden ze środków do spełnienia wspomnianych dążeń, przedstawił umożliwienie ogółowi robotników obcowania z twórczością plastyczną. W tym celu Dyrekcja Galerji postanowiła przeznaczyć 2 dni w tygodniu, t. j. wtorki i soboty, w których robotnicy, opatrzeni legitymacją, będą mieli prawo wejścia do Galerji za cenę 20 gr. W dniach tych, w godzinach od 7 do 8 wiecz. Dyrektor Galerji oprowadzał będzie zwiedzających i objaśniał im treść i formę ekspozatów.

Po 2-godzinnych obradach, w czasie których zabierali głos przedstawiciele Związków, w gorących słowach wyrażono Dyrekcji Galerji wdzięczność za podjętą inicjatywę oraz obiecano wszechstronne poparcie wyluszczonej wyżej zamierzeń.

W najbliższych dniach Związki, które zamierzają korzystać z wymienionych ulg, winny przesłać do Sekretarjatu M. Galerji Sztuki wzo-ry swych legitymacyj członkowskich, bilety zaś będą do nabycia w Ka-sie Galerji.

Dyrekcja Miejskiej Galerji Sztuki przeznaczyła szereg premij artystycznych, które rozlosowywane będą we wtorki i soboty w stosunku 1 premji na 100 zwiedzających.

— **Oświetlenie przedmieść m. Łodzi.** W dniu 21 b. m. uruchomione zostało oświetlenie szosy Pabjanickiej na długości 2 1/2 kilometrów, t. j. od placu Reymonta do obecnej granicy miasta (tor kolei obwodowej). Przestrzeń tę oświetla 49 lamp żarowych 100-watowych, czyli 1 lampa przypada na 50 mtr.

Tegoż dnia uruchomiono również oświetlenie elektryczne ul. Łągiewnickiej, od Placu Kościelnego do ul. św. Stefana, t. j. na długości około 1 1/2 kl., która oświetlona została 26 lampami 100-watowymi, umieszczonymi również co 50 mtr.

Uruchomienie oświetlenia na powyższych ulicach uskutecznione zostało na zasadzie umowy, którą Magistrat w r. b. zawarł z Elektrownią dodatkowo do pierwotnej umowy koncesyjnej, przewidującej przeprowadzenie w ciągu 15 lat oświetlenia elektrycznego ulic śródmieścia na długości 75 klm.

Umowa dodatkowa, zawarta przez Magistrat w uwzględnieniu potrzeb ludności przedmieść m. Łodzi, przewiduje oświetlenie rokrocznie 10 klm. ulic, położonych na przedmieściach. Ma to na celu nie tylko oświetlenie ulic, pozbawionych dotychczas światła elektrycznego, lecz także umożliwienie mieszkańcom tych ulic zainstalowania takim kosztem oświetlenia elektrycznego domowego, którego urządzenie wykonuje Elektrownia, rozkładając na żądanie koszty na szereg miesięcy.

W dalszem wykonaniu wspomnianej umowy dodatkowej prowadzone są obecnie intensywne prace nad wykonaniem oświetlenia elektrycznego następujących ulic: Zgierska — na długości 3 1/2 kl. — 61 lamp, Aleksandrowska — około klm. — 53 lampy, Rokicińska — ok.

1½ klm. — 30 lamp, oraz ulic w dzielnicy Koziny: Długosza, Promyka, Letnia, Górna. Okrzei, Włodzimierska, Gazowa, Waryńskiego, Zimna i Ciepła, na których umieszczone będą 84 lampy. Łącznie więc na podstawie umowy dodatkowej oświetlonych zostanie w roku bieżącym jeszcze 12 klm. ulic przedmiejskich 240 lampami elektrycznymi 100-watowymi w odległości co 50 mtr.

Nadto, w wykonaniu dawnej umowy, są już na ukończeniu roboty około oświetlenia odcinków ulic, prowadzących do dworca Kaliskiego, mianowicie: Andrzeja, Podleśnej, Karolewskiej, Kopernika, Towarowej, Łąkowej, Lipowej, Zeromskiego, Gdańskiej i Wólczańskiej — na łącznej długości 5 klm., na których umieszczonych będzie 100 lamp 500-watowych w odległości co 50 mtr.

Wreszcie w r. b. wykonane zostanie oświetlenie ul. Piotrkowskiej od Głównej do placu Reymonta, również lampami 500-watowymi, umieszczonymi co 50 mtr.

— **Bursa szkoły włókienniczej w Łodzi.** Magistrat m. Łodzi, na skutek prośby Rady Opiekuńczej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi, doceniając wielkie znaczenie tej instytucji dla Miasta — odstąpił w r. b. w drodze darowizny na rzecz Skarbu Państwa Polskiego część placu miejskiego u zbiegu ulich Towarowej i 6 Sierpnia pod budowę Bursy na 150 uczniów wspomnianej szkoły.

Ponieważ ofiarowany teren okazał się za szczupły, Rada Opiekuńcza Państw. Szk. Włókienniczej zwróciła się niedawno do Magistratu z prośbą o zamianę wymienionego terenu na większy.

Magistrat, w uwzględnieniu powyższej prośby postanowił, na wniosek Wydziału Budownictwa, ofiarować na wspomniany cel teren przyległy o powierzchni 3,600 mtr. kw. na poprzednich warunkach, t. j.

że teren ten użyty być może jedynie pod budowę gmachu Bursy, a roboty budowlane rozpoczęte być mają przez Skarb Państwa w ciągu 2 lat od daty darowizny.

— **Zasiłki dla rodzin rezerwistów.** Biuro Wojskowo-Policyjne Magistratu rozpatruje obecnie złożone dotychczas podania o zasiłki dla rodzin rezerwistów. Co do pewnej liczby podań zapadły już orzeczenia i Biuro Wojskowo-Policyjno wysłała zawiadomienia interesantom.

Jednocześnie odbywa się wypłata przyznanych zasiłków osobom, które przedłożą otrzymane zawiadomienia.

Podania o zasiłki przyjmowane będą w dalszym ciągu aż do 15 października r. b. włącznie. Podania, składane po tym terminie, nie będą uwzględniane.

Wysokość zasiłku dziennego dla rodzin rezerwistów, którzy odbyli ćwiczenia w r. b. wynosi: dla 1 osoby, będącej na utrzymaniu rezerwisty — 90 groszy, dla 2 osób (łącznie) — zł. 1,10, dla 3 i więcej osób (łącznie) — zł. 1,30.

Podania należy składać w Biurze Wojskowo-Policyjnym Magistratu, plac Wolności 14, oficyna, okienko Nr. 6, w godzinach od 8 do 3. W tychże godzinach wypłacane będą zasiłki.

— **Zachorowania na choroby zakaźne w Łodzi.** W ciągu ubiegłego tygodnia, t. j. od 10. do 24.IX r. b. włącznie, do Wydziału Zdrowotności Publicznej (Oddział Sanitarny) zgłoszono następujące wypadki chorób zakaźnych: dur brzuszny 49 wypadków (wub. tyg. 48), czerwonka 5 (1), płonica 31 (45), błonica 19 (17), dżetwica karku 0 (0), odra 12 (6), róża 0 (0), krztusiec 8 (32), gorączka połogowa 3 (0), jaglica 69 (48) — razem 196 (197) wypadków.

BIULETYN STATYSTYCZNY.

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi.

Statystyka prywatnego ruchu budowlanego w Łodzi.

Rok Miesiąc		Rozpoczęte budowle				Zakończone budowle						
		Ogółem	w t e m				Ogółem	w t e m				Izb mie- szkalnych
			miesz- kalne	przem. i handl.	inne			miesz- kalne	przem. i handl.	inne		
N o w e b u d o w l e.												
1923		261	108	66	87	207	55	68	84	400		
1924		316	123	72	121	284	103	72	110	622		
1925		275	159	32	84	186	82	38	66	492		
1926		391	240	51	100	321	177	50	94	1213		
Styczeń	1927	13	7	2	4	47	29	3	15	160		
Luty	"	21	7	10	4	52	13	7	11	103		
Marzec	"	10	7	1	2	24	12	3	9	53		
Kwiecień	"	30	20	5	5	45	17	8	20	123		
Maj	"	18	12	5	1	12	5	6	1	17		
Czerwiec	"	9	8	1	—	11	8	2	1	80		
Lipiec	"	39	25	4	10	22	13	4	5	120		
Sierpień	"	38	27	7	4	15	12	2	1	76		
Ogółem 8 mies.		178	113	35	30	208	109	35	64	732		
N a d b u d o w y i p r z e b u d o w y.												
1923		118	66	39	13	75	37	23	15	316		
1924		94	33	33	26	111	50	31	30	383		
1925		50	33	10	7	79	48	20	11	553		
1926		69	39	23	7	78	37	26	15	457		
Styczeń	1927	2	1	1	—	4	2	2	—	10		
Luty	"	5	2	3	—	6	3	3	—	21		
Marzec	"	3	—	3	—	3	1	2	—	8		
Kwiecień	"	6	5	1	—	1	1	—	—	2		
Maj	"	8	7	—	1	2	1	1	—	2		
Czerwiec	"	2	1	1	—	4	3	1	—	28		
Lipiec	"	8	2	5	1	3	2	—	1	16		
Sierpień	"	7	5	2	—	1	1	—	—	8		
Ogółem 8 mies.		41	23	16	2	24	14	9	1	+ 95		

Źródło: Sprawozdania miesięczne Inspekcji Budowlanej m. Łodzi.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH

Wybory do Rady Miejskiej w Makowie.

Wobec unieważnienia poprzednich wyborów do Rady miejskiej miasta Makowa, wojew. warszawskiego, odbyły się ponowne wybory, które dały następujące wyniki: P. P. S. — 3 mandaty, Zjednoczenie Narodowe — 5 i bezpartyjni — 2 mandaty, Poalej-Sjon — 1 mandat, Bund — 3 i ortodoksi 10.

Nowy Magistrat w Skierniewicach.

Na wiceburmistrza m. Skierniewic wybrany został p. Aleksander Krzemiński, na ławników pp. Mieczysław Gardzyński, Stanisław Olczakowski i Leopold Wertheim. Wybrani, łącznie z nowym burmistrzem p. Macherskim, przejęli służbę od dotychczasowego burmistrza p. Jaworowskiego. Do magistratu weszli członkowie bloku narodowe-

go, oraz jeden ławnik z frakcji żydowskiej.

Nowy burmistrz m. Szczuczyna.

Na ostatniemu posiedzeniu nowo wybranej rady miejskiej dokonano wyboru burmistrza na którego jednogłośnie wybrany został p. Stefan Majewski.

Wybory do Rady Miejskiej w Częstochowie.

Częstochowa według obliczeń statystycznych ma wyborców do rady miejskiej 39,568. Wybory odbędą się 10 października b. r.

Nowy burmistrz m. Knyszyna.

W Knyszynie odbyły się wybory nowego burmistrza. Wybrano p. Konstantego Paszkowskiego, bezpartyjnego.

Miejski Kinematograf Oświatowy

TEL. 18-26. **WODNY RYNEK** (róg Rokocińskiej), **PROGR. 35.**
dojazd tramwajami 6 i 10.

Od wtorku, dnia 27 września 1927 r. i dni następnych

Dla Dorosłych: początek seansów codziennie o g. 18.45, 20.45
(w soboty i niedziele o g. 16.45, 18.45 i 20.45).

KOŁO UDREKI (La Roue)

Dramat w 2 serjach 12 aktach (całość).

w roli głównej **SEVERIN MARS**

Dla Młodzieży: początek seansów codziennie o godz. 15 i 17,
(w soboty i niedziele o godz. 13 i 15).

WILNO i Koronacja Cudownego Obrazu M. B. Ostrobramskiej

Film krajoznawczy i religijny w 8 częściach.

NAD PROGRAM ???

Następny program: **WIELKA PARADA (Parada śmierci.)**

W poczekalniach kina codz. do g. 22 audycje radiofoniczne.

Redaktor: **Marjan Tartowski.**

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi.